

maatte naturlig nu blive meget stærkere. Taleren havde ikke til Hensigt at ville give en Skildring af Forbundets vidtrækkende Virksomhed i nogen bestemt Del af dets Tilværelse, men det forekom ham dog ikke, at man, naar man gennemgik Beretningerne om Raadets Virksomhed, kunde undlade at nævne de to politiske Storkonflikter, som gennem Folkeforbundet i det forløbne Aar er kommet ud af Verden. Taleren nævnte først den græsk-bulgarske Konflikt i Oktober Maaned 1925. Konflikten udbrød den 19. Oktober, 9 Dage derefter var Sagen afsluttet, og den Trudsel mod Europas Fred, som var skabt, var atter forsvunden ved Hjælp af Forbundets Autoritet og de to særlig interesserede Regeringers gode Vilje. Taleren nævnte ogsaa Mossul-Sagen og understregede de store og nyttige Anstrengelser, der var sket fra Raadets Side for at forsone de to stridende Standpunkter.

Den danske Delegerede var den første Taler under Debatten af Raadets Beretning, og saaledes ogsaa den første Taler, der fik Ordet, efter at Tysklands Indtræden i Folkeforbundet var vedtaget. Taleren understregede stærkt Betydningen af denne historiske Begivenhed som en vital Nødvendighed for Forbundets Udvikling, der berettede en til med Tillid at se Fremtiden imøde. Nu vilde Folkeforbundet endnu lettere kunne realisere sin Freds- og Samarbejdspolitik. Taleren henledte Opmærksomheden paa, at Folkeforbundet stadig kom til at spille en større og større Rolle i Diskussionen i de forskellige Medlemsstaters Parlater. Dette kunde ikke undlade at gavne Forbundets Arbejde, og det var lykkeligt, at der saaledes fandt en Vekselvirkning Sted imellem Staternes Repræsentationer og Forbundet.

Taleren gav dernæst en Skildring af, hvad der fra dansk Side i de senere Aar havde fundet Sted, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Afsluttelse af Voldgifts- og Forligsnævnstraktater. Der henvistes særlig til de Traktater, der i saa Henseende var blevet afsluttet mellem Danmark og de nordiske Lande, med Polen, med Tyskland og med

Frankrig. Taleren konstaterede, at der i dette Øjeblik i Verden var en betydelig Bevægelse i Favør af obligatorisk Voldgift.

Fra dansk Side toges senere til Orde i Forsamlingen under Behandlingen af Rapporten fra 1. Udvalg om Reglerne for Raadsvalget. Taleren understregede her de Betæneligheder, den danske Regering altid havde haft med Hensyn til den for stærke Udvidelse af Raadet. I denne Henseende sluttede man sig til de Udtalelser, som i Forvejen i samme Retning var faldet fra den 1. svenske Repræsentant Udenrigsminister *Löfgrens* Side. Det udtaltes, at man fra dansk Side med Tilfredshed hilste Indførelsen af Roulement-Systemet, for hvilket den danske Delegation i Genève altid havde gjort sig til Talsmand.

Som de foregaaende Aar beskæftigede Forsamlingen sig iøvrigt med Undersøgelse af de forskellige tekniske Organisationer og Udvalgs Beretninger angaaende Arbejdet i det forløbne Aar og Angivelsen af Retningslinierne for Fremtiden. Af Forsamlingens vigtigere Resultater kan fremhæves sammes Beslutning om Indkaldelse af den økonomiske Konference og Afrustningskonferencen (se nærmere nedenfor under Referat af Arbejder i henholdsvis 2. og 3. Udvalg).

De af Forsamlingen vedtagne Beslutninger findes gengivne i Oversættelse i Bilaget til nærværende Beretning. Nærmere Oplysninger om samme vil fremgaa af nedenstaaende Referater af Arbejdet i de forskellige Udvalg.

Det kan tilføjes, at Forsamlingens Arbejde mod Slutningen forceredes paa en Maade, der ikke var i Overensstemmelse med Forsamlingens Flertal. Stortingspræsident Hambroe, Medlem af den norske Delegation, gav et berettiget Udtryk for Forsamlingens Utilfredshed hermed.

Den 16. September fandt Raadsvalget Sted efter de af Forsamlingen vedtagne Regler for samtlige 9 Pladsers Vedkommende. 49 Stemmer blev afgivet. Den absolute Majoritet var altsaa 25. Ved dette Valg beholdt Polen 45, Chile 43,